

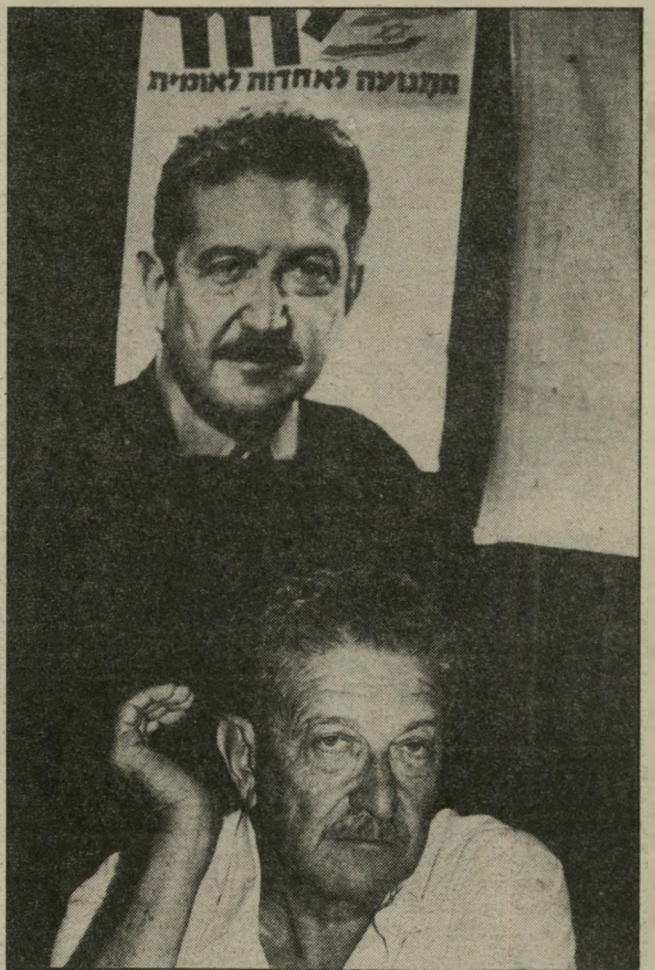
(המשך מעמוד 8)

יהודי-אמריקה. עסקנים יהודים אלה הצליחו לשכנע את וייצמן, שהתיקון למיהו יהודי ימיט אסון על יחסי ישראל ויהדות ארצות-הברית, ויהווה "מכת-מוות לציונות". וייצמן נמלך ברעתו, והשכנע בישרו ראשי מיפלגת העבודה שהוא יציב נגד התיקון. בכך לא נפתרה עדיין בעיית ח"כ נדבנו הרחוק, המתעקש להצביע עם הרתיים. יודע-ידבר הכיעו את הסכרה שהוא ניתן לשיכנוע, בעיקר אם וייצמן

בזיחות-הדעת. מומחים סבורים שהיא "עולה" שוב משלב הדיפרסיה (דיכאון). שבו היה שרוי מזה זמן רב, לשלב של מאניה (התעלות כלת-רציונלית). בו הוא חש שוב כאילו היה כלייכול.

יחסי חוץ מילחמת שלך

יתכן שאין בעולם עיתון נוח יותר לישראל מאשר ניו-יורק טיימס. ה-

השר וייצמן מה הבטיח בבחירות

נקרא כפי האנטי-שימים "ג'ורק טיי מס". ואכן, העיתון כפוף להשפעה יהודית עצומה. הוא משרת את השדולה היהודית. שליחו בישראל משגר אליו כתבות הנראות כקומוניקטים של ממשלת-ישראל.

לכן מעוררים פירסומי עיתון זה אמון מיוחד כאשר הם מכילים מידע שאינו נוח לממשלת-ישראל. השבוע פירסם ניו-יורק טיימס מידע כזה. הוא גילה שישאל הגבירה את מישלוחי הנשק שלה ל"מורדים" בניקאראגואה, כשהיא משתפת פעולה עם שתי הגרורות של ארצות-הברית במרכז-אמריקה: הונדוראס ואליסלווא דור.

לפי העיתון, החלו מישלוחים אלה ב-1983, והם כוללים כמויות גדולות של נשק סובייטי, שנתפס על-ידי ישראל במילחמת-הלבנון. עתה הוגבר מאמץ זה. דובר שגרירות-ישראל, אהר ויק טור הראל, הכחיש, כמובן, איש לא התייחס לתגובתו ברצינות. שולל ושלל. אין זו הפעם הראשונה שהזוכר נשק זה, שנתפס על-ידי צה"ל בלבנון. הוא מופיע מזה שנתיים בעשרות ידיעות בעיתוני העולם על קשריה העלומים של ממשלת-ישראל עם גורמים שונים בעולם.

מתקבל הרושם כי אחרי שהתברר כל היעדים שנקבעו למילחמת-הלבנון על-ידי אריאל שרון (השמרת אש"ף ככוח מריני וצבא, הקמת דיקטטורה של הפלנגות בלבנון וגירוש הסורים מלבנון) ועל-ידי מנחם בגין (שלום הגליל) — השיגה מילחמה זו מטרה אחרת לגמרי: השגת נשק למכירה.

חילחלת הינדים

מדוע יטריחו את עצמם ח"כים כבודים לאולם צר-המידות. התפקיד עצמו, יושב-ראש צעירי-חיות, שבו דשים הכל, הוא תפקיד חסר חשיבות, אינו טומן בחובו תקציבים גדולים ומאפשר ברוחק חשיפה תיק שורתית, ומאבק בעתיד על כיסא כנני-סח. הסיבה היא אחרת: גם כאן, בנושא שולי לחלוטין, יתרכזו חבורשים הקרוי בים המאבק האמיתי בתנועת החרות בין אריאל שרון ובין כל יריביו. מכיוון ששרון עבר את גיל 35, גיל מכסימום להשתתפות במישחק, כמו שאר יריביו, הרי שבמשחק הצעירים לוקחים חלק נציגים מוכהקים של המיתות המבוגרים. מחנהו של שרון מתייצב חר-משמי עית מאחורי ישראל כז. עוזרו של שר-

יום חמישי, בעוד שבועיים יתקיים מיפגש חשוב ביותר במרתף מצודת זאב בתל-אביב באולם הפר-טיזנים של מה שמכונה מרתף השואה. ישבו חברי הועד-המנהל של צעירי-חרות ומולם יופיעו ארבעה ח"כים — יושב-ראש מזכירות התינועה: יורם ארידור, יושב-ראש אגף האירגון, מיכה רייטר, יושב ראש אגף הצעירים, רוני מילוא וי"ר הצעירים בעבר, מיכאל (מיקי) איתן. בבית זבוטינסקי כבר מתלחשים בקול רם: "הפעם חייבים להחליט!" מה הם אמורים להחליט? האם זה ככלל חשוב? זר לא יבין במה עוסקים חברי הוועד המנהל של צעירי חרות, רובם אלמוני, נים, כדיונים העקרים, שתמיד מפוצ-צים לפני סיום. עוד יותר מכך לא מובן

הכנסת לזרוק את כהנא

בהתייעצות סנימות שכינס מזכ"ל מיפלגת-העבודה נדבנו הרחוק לגירוש כהנא מבית-הנבחרים

אישים מרכזיים בתנועת-החרות מניסים עתה להתמודד עם בעיית ח"כ כהנא. הפופולריות של המנהיג הגועני הפכה מהשערה אינטליגנטית של עיר תונאים מוכשרים לעובדה מוכחת כי שטח. המישאלים מצביעים על סיכויי לזכות כחמישה מנדטים לפחות. התהליכים החברתיים, הכלכליים והמדיניים עלולים להכפיל את המיספר הזה. הנושא איננו עוד איום ערטילאי, אלא מציאות פוליטית חשובה. יתכן מאוד שהצעדים הממשיים נגד כהנא ייעשו דווקא על-ידי המערך. הגירור זאת מזכ"ל מיפלגת-העבודה, ח"כ עוזי ברעם: "יתכן שכהנא מהווה בעייה מיפלגתית, בעיקר עבור חרות. עבור המיפלגות השפיות הוא מהווה סכנה קיומית לטווח ארוך. אין לי כל ספק שכוחו, אומנם, הולך וגובר. יש רק דרך אחת להתמודד עם הסכנה. אסור להכות עד שיהיה מאוחר מדי. צריך להוציא מהכנסת, וכבר בימים הקרוי בים".

תקדימים. בהצבעה על חופשי התנועה של כהנא, הוכיחה חרות את פחדנותה. לח"כי חרות אין כל ספק, שרוב חברי התנועה ומצביעייה אוהדים את כהנא. איש מהם לא יצא נגדו בגלוי, ואף לח"כ מיכאל איתן נרמזו שפעילותו נגד כהנא מוזקה לו במרמזי-חרות.

ראשי חרות, ובעיקר נציגיה בעיית-רות-היפיתוח, היו רוצים מאוד שאחריים יפעלו נגדו, יעשו עבורם את העבודה המלוכלכת, ויעזרו להם להיפטר מהיסיט, המאיים עליהם. בסוף השבוע כינס ח"כ ברעם קבוצה נבחרת של מישפטנים ומדעני-המדינה, כדי לכתוב את האפשרות "לזרוק את כהנא מהכנסת". בעיקר הופעל פרופסור יחזקאל רור, מחוג למדע המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים. גם כ"ההמערך דוד ליבאי, שהיה ראש לישיבת עורכי-הדין וי-החשב כמישפטן מעולה, הכין חומר לדיונים. רור מצא תקדימים רבים, שיאפשרו לפגוע בכהנא, מבלי להרחיב את הפגיעה למיפלגות אחרות.

ח"כ ברעם טוען שבית-המישפט העליון טעה בשיקול, משעשה גיורה שווה בין הכהניסטים לבין הרשימה המתקדמת לשלום, ובכך, ניגדר אחרי השערוריה שהיתה בוועדת-הבחירות המרכזית.

לכנסת יש רק דרך אחת להתגונן מפני התופעה המחרידה של נאציזם ככנסת, והיא לסלק את כהנא. ברעם: "לא איכפת לי מי יקבל את המנדט ה-120. מצירי שיהיה איש-חרות, וכל-כך שכהנא לא יהנה מחסינות וממעמד של חבר-כנסת, כמעשי החמורים ה-פוגעים במדינה כאורח המור ביותר". כבר בשבועות הקרובים יוועד ח"כ ברעם עם ח"כים אחרים מכל המיפלגות, כדי שלפחות 20 ח"כים יגישו לכנסת הצעת-חוק לסילוק כהנא מן-בית-הנבחרים. הוא מקווה שימצאו גם כמה ח"כים מחרות, שיסכימו להצטרף להצעה.

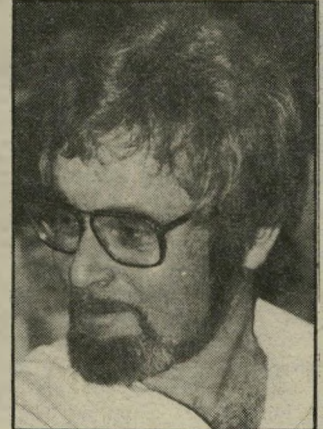
כעם הם היו תאומים סיאמיים והטילו את מוראם על האוניברסיטה. עכשיו הם משרחים שני אדונים שונים בקרב הגדול על השילטון בתנועת החרות

התעשייה-המסחר. מחנהו של יצחק שמיר, בתמיכה צפויה של מחנה דוד לוי, עשוי בסופו של דבר להתייצב מאחורי מועמדותו של צחי הנגבי, עוד רו שרהחוק.

אל לא יחולו התפתחויות לא צפור יות, הרי ששני התאומים הסיאמיים ה-פוליטיים, שבעבר הלכו יד ביד, יילחמו עתה זה בזה בקרב שישאיר אחריו חלי-לים רבים בשדה-הקרב.

כרטיסים ותרגילים. על פי חר-קת התנועה אמורות להערך בחירות למסודות הצעירים בכל שנתיים. הבחירות רות נערכות בסניפים, אלה בוחרים צירים שמתכנסים לוועידה. שם נבחרת מועצה, וזו בוחרת ועד-מנהל, שהוא הגוף הבוחר את היושבי-הראש.

הועידה האחרונה התקיימה בחודש אפריל 1982, בימי חופשת חג-הפסח, במלון דיפלומט בירושלים. על הועידה נציח מיכאל איתן. בסופה לא נבחר יו"ר, כי אי-אפשר היה לבחור בשום מוסד. לאולם הגדול שבקומת המרתף של המלון, השייך לאיש מרכז-חרות, שלא היו צירים כלל, אך בכל זאת החזיקו כרטיסי-ציר, שאיפשרו וכותי-בחירה. בין הבוחרים באולם היו ילדים וקשישים, שני סקטורים שאינם משתייכים לאגף הצעירים. באותה שעה התכנסו בקומה האחד רונה בניני צעירים אחרים. לפתע עפו מחדרם, אל הרחבה שלפני המלון, עשי רות כרטיסי-צירים. אלה חולקו לקבוצת עסקנים מתל-אביב, שלא היתה כידיהם וכותי-הצבעה. אחרי שהועידה התפזרה ישבו נציגי המתנות ומצאו פשרה בדמותו של איש חירות ולא ידוע, יעקוב (יקי) סקולר, ממת-השרון. מי שהיו לפניו בתפקיד, מילוא, איתן וקליינר ידעו לעשות הר-בה רעש בתפקיד. הוא לא. ערב הבחירות האחרונות לכנסת הצליח סקולר, איש סודו של מילוא,

ח"כ רייסר מועמד של פשרה

סגנישר מילוא דחייה בכל מחיר